

Szántóné Kertész Elza

Ez egy nagyon szép kép 1939-ből. A képen Hédi nagynéném Elza nevű lánya látható az első férjével. A vezetékneve Korvin volt, a keresztneme nem jut eszembe. Jobbról balra: Kertész Sándorné (született Schwarcz Hédi), Korvin, Korvinné (született Kertész Elza).

Édesapám legidősebb nővérének, Hédiének a férjét Kertész Sándornak hívták. Egy szappangyárban dolgozott vezető beosztásban, elég jól keresett, jómódúak voltak. Ők voltak a család gazdagjai. Volt egy háromszobás lakásuk egy nagyon elegáns házban, a Személynök utcában, ami a Margit hídtól indul [ma Balassi Bálint utca]. Ott laktak. Mind a ketten hosszú életet éltek meg, a nagynéném nyolcvanhat éves volt, a nagybátyám nyolcvanöt éves korában, betegségben halt meg. A nagynéném egészségesen halt meg, végelgyengülésben. Nem volt kedve tovább élni. Három gyerekük volt, két fiú és egy lány. Az idősebb fiú, Tibike tizenvalahány éves korában, skarlátban meghalt. A másik fiú, Laci 1945-ben kiment Olaszországba, ott meg is nősült, és lett neki egy gyereke. Aztán továbbment Amerikába. Mindenfélével foglalkozott. Nagyon szép hangja volt, énekelni tanult. Itt-ott próbálkozott énekléssel, de azzal sem ment sokra. Egyik nőtől a másikig tengette az életét. Jó pár évvel ezelőtt találkoztam vele utoljára. Megvolt. Nem tudom, miből él. Hédi lánya, Elza 1939-ben, tizennyolc évesen hozzáment egy Korvin nevű férfihez, akinek a keresztneme nem jut eszembe. Egy abszolút mutatós fiú, elegáns, nagyvilági férfi volt, nagy bohém. Nem tudom, mi volt a foglalkozása. Nagyon hamar megszületett a gyerek, és nagyjából utána el is váltak. A második férjével, egy Szántó nevezetűvel rögtön 1945 végén eltávoztak Ausztriába. A férje egy nagyon okos ember volt, és végiggondolta a dolgokat: tevékenykedtek egy zsidó szervezetben, a Vöröskeresztben, külföldi kapcsolatai voltak. Úgyhogy gyorsan eltávoztak Ausztriába. Akkor már megvolt Elza kislánya, Zita, aki 1940-ben született. Itt hagyták a gyermeket, aki akkor volt hat éves, mert bizonytalanra mentek ki, és nem merték magukkal vinni. Zitát a nagymama nevelte fel. Aztán amikor a kislány leérettségizett, az anyja kivitette magához. Elza Ausztriában nem dolgozott, a férje tartotta el. Nem tudom, hogy a férje mivel foglalkozott, tizenöt vagy húsz évvel ezelőtt meghalt. Elza még él, de nagyon beteg, és Ausztriában egy idősek

otthonában van.